

Beantwoording vragen van de leden van de commissie Bestuur m.b.t. het voorstel tot “Wijziging van de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften en benoeming van nieuwe leden voor de commissie voor bezwaarschriften”.

In de commissie Bestuur van 11 april j.l. is over dit voorstel het volgende afgesproken:

de commissieleden worden in de gelegenheid gesteld via e-mail aan de burgemeester hun input te geven. Deze input wordt verwerkt in het raadsstuk en wordt geagendeerd voor de commissie- en raad van mei 2019 (2019/104287)

Tot nu toe is één e-mail ontvangen namelijk van dhr. Garretsen.

Zijn opmerkingen zijn:

1.

Artikel 12 gaat over de informele behandeling. De wet kent dit begrip niet, toch kan het nuttig zijn als belanghebbende daarmee vlotter kan worden geholpen. Een zorgvuldige verordening moet een waarborg kennen tegen misbruik. Misbruik in de zin dat een belanghebbende onnodig afstand doet van zijn recht op bezwaar. Ik vind daarom dat niet de secretaris maar de commissie moet beoordelen of een bezwaarschrift geschikt is voor een informele behandeling.

2.

Artikel 13 gaat over een eenvoudige behandeling. Bij de begripsbepalingen wordt- in tegenstelling tot het begrip informele behandeling – het begrip eenvoudige behandeling niet omschreven. Op twee plekken kent de Awb een regeling die je een eenvoudige behandeling zou kunnen noemen. Zo hoeft op grond van de Awb een belanghebbende niet te worden gehoord als een bezwaarschrift kennelijk niet ontvankelijk is of kennelijk ongegrond. Op grond van het voorgestelde artikel 13 doet de secretaris na overleg met de commissie zelf de eenvoudige behandeling maar hij houdt wel een hoorzitting. Dat wringt. Als er een hoorzitting is dan moet hij door de commissie worden gehouden. Ook kent de wet de mogelijkheid dat in sommige vooraf bepaalde gevallen het bestuursorgaan zonder inschakeling van een adviescommissie zelf de bezwaren afdoet. Als een bestuursorgaan in eenvoudige gevallen zelf een bezwaarschrift af wil doen dan moet hij zich niet laten adviseren door de secretaris van de bezwarencommissie. Die heeft dan 2 petten op. Kortom artikel 13 roept vragen op. Dit komt ook omdat het begrip eenvoudige behandeling niet is omschreven.

Reactie:

(1)

De Verordening zoals die nu geldt:

De Verordening op de behandeling van bezwaarschriften is vastgesteld bij raadsbesluit van 11 september 2014.

In deze verordening staan de artikelen 12 en 13 met de volgende inhoud:

Artikel 12 Informele behandeling

1. De secretaris beoordeelt of het bezwaarschrift geschikt is voor informele behandeling. Indien hij van mening is dat dit het geval is, informeert hij de behandelend ambtenaar hierover en voert hij indien nodig overleg met de behandelend ambtenaar.

2 De secretaris neemt daarna contact op met de indiener van het bezwaarschrift en onderzoekt of een oplossing kan worden bereikt.

3 Indien geen oplossing kan worden bereikt, wordt het bezwaarschrift verder in behandeling genomen.

Artikel 13 Eenvoudige behandeling

1. Indien de secretaris van mening is dat het bezwaarschrift geschikt is voor eenvoudige behandeling overlegt hij dit met de adviescommissie. Indien de adviescommissie zijn mening deelt, is in afwijking van artikel 5 eerste lid de secretaris bevoegd een hoorzitting te houden en advies uit te brengen over het bezwaarschrift.

2. Indien het bezwaarschrift daarvoor niet geschikt is, agendeert de secretaris het bezwaarschrift voor een vergadering van de adviescommissie.

Het grote verschil tussen “informele behandeling” en “eenvoudige behandeling” is dat bij “informele behandeling” (zie artikel 1 van de verordening) wordt getracht om in overleg met de indiener van het bezwaarschrift een oplossing te bereiken.

De officiële bezwaarprocedure wordt in dat geval nog niet gevolgd.

De “eenvoudige behandeling” vindt plaats wanneer duidelijk is geworden dat geen oplossing kan worden bereikt.

In het betreffende raadsvoorstel (2014/30899) zijn de begrippen “informele behandeling” en “eenvoudige behandeling” toegelicht (zie blz. 1 en 2 van het voorstel).

(2)

Informele behandeling

Over “**informele behandeling**” wordt het volgende gezegd:

Onderdeel van de procedure is dat de secretaris van de commissie bij ieder bezwaarschrift beoordeelt of het bezwaarschrift geschikt is voor informele behandeling. Als dat het geval is, neemt hij contact op met de indiener van het bezwaarschrift en onderzoekt hij of een oplossing kan worden bereikt. Ten behoeve van deze informele behandeling zullen spelregels worden opgesteld over de wijze waarop deze behandeling plaatsvindt. Na een jaar zal deze werkwijze en de ervaringen die daarbij zijn opgedaan, worden geëvalueerd.

In de Jaarverslagen die de commissie vanaf 2015 heeft uitgebracht, zijn de werkwijze en de ervaringen die zijn opgedaan bij de informele behandeling toegelicht.

In het eerste Jaarverslag van de commissie (over 2015) wordt, nadat de gang van zaken bij bezwaren tegen besluiten van de afdeling SZW is toegelicht het volgende gezegd:

Bij de commissies 2, 3 en 4 wordt een andere werkwijze gevolgd. Het bezwaarschrift wordt toegezonden aan de handelend ambtenaar en indien deze ambtenaar van mening is dat het bezwaarschrift gegrond is, wordt contact met de bezwaarmaker opgenomen en wordt een herziene beschikking toegezonden waarna het bezwaarschrift wordt ingetrokken. Bij deze werkwijze heeft de secretaris van de commissie dus niet een actieve rol.

De bedoeling van de informele afhandeling is dat bezwaren die kunnen worden opgelost zonder tussenkomst van de commissie worden afgedaan.

Het is uiteraard de bezwaarmaker die bepaalt of hij instemt met de informele afhandeling van het bezwaar. In het theoretische geval dat de bezwaarmaker wenst dat zijn bezwaar door de commissie wordt behandeld ondanks dat aan het bezwaar kan worden tegemoetgekomen, zal het bezwaar door de commissie behandeld worden. In de praktijk is dit nog niet voorgekomen.

Informele behandeling kan ook worden toegepast bij bezwaren die kennelijk ongegrond of kennelijk niet-ontvankelijk zijn.

Aan de bezwaarmaker wordt dit dan toegelicht. Het is aan de bezwaarmaker of hij op basis van deze toelichting het bezwaar wil intrekken.

Het kan zijn dat de bezwaarmaker aanvankelijk instemt met intrekking van het bezwaar maar daarop later toch terugkomt. Om deze reden kan het gewenst zijn met de bezwaarmaker een bedenktijd af te spreken van een aantal dagen.

Als de informele behandeling niet tot een oplossing leidt, zodat het bezwaar behandeld moet worden, zal de secretaris van de commissie voor zover hij bij de informele behandeling betrokken is geweest dit bezwaar niet behandelen.

(3)

Eenvoudige behandeling

Over “**eenvoudige behandeling**” wordt in het genoemde raadsvoorstel gezegd:

De procedure voorziet er ook in dat bezwaarschriften die daarvoor geschikt zijn op een eenvoudige wijze worden behandeld, waarbij de secretaris van de Kamer alleen de hoorzitting houdt en het advies uitbrengt. Van deze eenvoudige behandeling kan echter eerst sprake zijn indien de Kamer de mening van de secretaris deelt dat het bezwaarschrift voor deze wijze van behandeling in aanmerking komt.

In het eerste Jaarverslag van de commissie wordt over de eenvoudige behandeling het volgende gezegd:

In de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften is ook vastgelegd dat indien de secretaris van mening is dat een bezwaarschrift geschikt is voor eenvoudige behandeling hij dit overlegt met de adviescommissie en dat, indien de adviescommissie zijn mening deelt, de secretaris bevoegd is een hoorzitting te houden en advies uit te brengen over het bezwaarschrift.

En in het Jaarverslag van 2017 staat hierover:

De bezwaarschriften die op deze wijze worden afgehandeld, betreffen :

- *Bezwaarschriften met betrekking tot het verwijderen van fietsen. Ten aanzien van deze bezwaren heeft commissie 4 besloten dat deze categorie bezwaren op eenvoudige wijze wordt afgehandeld,*
- *Bezwaarschriften die niet ontvankelijk zijn omdat deze niet aan de in de Awb gestelde eisen voldoen.*

De eenvoudige behandeling is er op gericht om bezwaren op eenvoudige manier zonder tussenkomst van de commissie te behandelen. Een medewerker van de afdeling Juridische Zaken houdt in dat geval de hoorzitting en brengt een advies uit.

Er is in dat geval dus niet sprake van een behandeling van een bezwaarschrift door een commissie zoals bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), maar van het horen zoals bedoeld in artikel 7:5 van de Awb (het horen door een persoon die niet bij de voorbereiding van het besluit betrokken is geweest).

Deze praktijk wordt vooral toegepast bij bezwaren tegen verwijderde fietsen.

In de beginperiode van de commissie zijn deze bezwaren aanvankelijk wel door de commissie behandeld, maar omdat het in de regel om bezwaren gaat die allemaal op hetzelfde betrekking hebben (verbodsborden niet gezien/er was geen plaats te vinden/ te korte periode gegeven om zelf de fiets te verwijderen) was de commissie van oordeel dat behandeling van deze bezwaren door de commissie onnodig is.

Het voorstel brengt hierin geen verandering. Bij eenvoudige behandeling is niet sprake van het horen door een commissie, maar van het horen door een ambtenaar die niet betrokken is geweest bij de voorbereiding van het besluit waartegen het bezwaar is gericht.

(4)

In de commissie Bestuur heeft mevrouw E. de Raadt vragen gesteld met betrekking tot de financiële kant van de zaak:

Daarop kan het volgende worden geantwoord.

De voorheen bestaande raadscommissie Beroep en Bezwaarschriften bestond uit vier Kamers die één keer per maand vergaderden behalve tijdens de recesperiodes van de raad (totaal aantal vergaderingen circa 40 x per jaar). Deze commissie behandelde niet bezwaren met betrekking tot de Participatiewet, de rechtspositie van ambtenaren en het Bijstandsbesluit Zelfstandigen.

Bij het raadsbesluit van 11 september 2014 zijn 6 commissies ingesteld die ook deze bezwaren behandelen.

Uitgaande van een vergaderfrequentie van één vergadering per maand komt dit op 72 vergaderingen per jaar.

In de Verordening geldelijke voorzieningen raadsleden, wethouders, commissieleden en fracties is vastgelegd welke vergoeding burgerleden die lid zijn van een commissie ontvangen.

Het gaat daarbij om de commissies die zijn opgenomen in de lijst die bij deze verordening hoort.

Op deze lijst staat bijvoorbeeld de Klachtencommissie Inspraak, maar niet de Adviescommissie voor bezwaarschriften.

De vergoeding die deze leden ontvangen, is dus niet gebaseerd op deze verordening.

(5)

De vertegenwoordiging bij de rechter:

Bestuursorganen van de gemeente worden bij de rechter vertegenwoordigd door ambtenaren van de gemeente. De secretaris van de commissie treedt niet op in beroepszaken als hij als secretaris van de commissie betrokken is geweest bij de behandeling van het bezwaar.